

Avondmaalsformulier

“Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft....”

Gods liefde

1 heeft gegeven

2 zal behouden

3 wordt verzekerd

Gemeente,

Net als vorige keer in de voorbereidingsweek gaat het over een gedeelte na de avondmaalbediening. De nodiging ging uit, de avondmaalgangers kwamen aan, brood en wijn zijn gebroken en vergoten, het klonk: dit is Mijn lichaam, Mijn bloed dat voor u verbroken/vergoten is, neemt eet of drinkt, gedenkt en gelooft dat het dierbaar lichaam en bloed van onze Heere Jezus Christus verbroken/vergoten is tot een volkomen verzoening van al onze zonden. de schaal en de beker zijn rondgegaan, er is gelezen en gezongen. Ook aan de laatste tafel en dan klinkt het: laat ons al te samen Zijn Naam met dankzegging prijzen en een ieder spreke in zijn of haar hart aldus. En dat begint met Psalm 103. Rechtstreeks uit de Bijbel. Looft de HEERE, mijn ziel. De HEERE Die...en dan worden er 4 weldaden genoemd, dan 4 eigenschappen, daarna 4 dingen die Hij niet doet en tenslotte 3 vergelijkingen. En dan sluit daar naadloos bij aan een gedeelte uit romeinen 8 en Romeinen 5. Als je terugkijkt naar brood en beker dan is het passend om Hem te prijzen Die Zijn Eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven.

1 Gods liefde heeft gegeven

Dat Hij, God de Vader, Zijn Eigen Zoon niet gespaard heeft. Dat is vreemd, eigenlijk tegenstrijdig aan een vader. Want als vader en je geneigd je zoon, je kind te sparen, te ontzien. Door je kind te waarschuwen. Als het 's avonds in donker alleen door een bos wil wandelen waarvan bekend is dat er onguere personen of jeugdbendes in huishouden. Dan ben je als vader geneigd te kind te sparen, ontzien: zou je dat nou wel doen? Dat wil ik eigenlijk niet hebben. Denk toch om jezelf. Wees toch voorzichtig. Stel je leven niet in de waagschaal. Zo is een vader. En stel dat je kind toch gaat en inderdaad overvallen wordt en vastgehouden, dan doe je als vader alles om je kind weer vrij te krijgen. Je schakelt politie in, helpt zelf mee, betaalt desnoods losgeld, om je kind te redden, bevrijden. Zo zijn vaders, als het goed is.

Maar aan de avondmaalstafel zien wij dat er een vader is geweest die zijn zoon is gaan brengen naar het bos en tegen die bende heeft gezegd: hier heb je hem. Ik draag hem aan jullie over, ik geef hem over. God de Vader Die heeft Zijn Eniggeboren Eigen Zoon niet gespaard, ontzien, gered, maar Hem overgegeven. Hier, je mag Hem hebben. Overgegeven, overgedragen aan.....de duivel, het oordeel, de hel, de dood. Hier is Hij. Ik geef Hem jullie over. Stort je maar op Hem, leef je maar op Hem uit. Ziedaar: gebroken brood en vergoten zijn: toen is Zijn lichaam verbroken en Zijn bloed vergoten. Onder het oordeel, de vloek der wet, de duivel, de hel. Brood en wijn.

Hij heeft Hem overgegeven.....voor ons allen. Ten nutte van ons allen, ten gunste, ten behoeve van ons allen. Maar je mag het ook lezen als: in plaats van ons allen. In plaats van. Want het was één van beiden: óf wij moesten overgegeven worden, voorgoed, ten volle, aan de duivel, het oordeel, de dood, de hel. Of Zijn Eigen Zoon. Of wij: schuldigen, veroordeelden, vijanden. Of Zijn Zoon: de Onschuldige, de Geliefde, de Rechtvaardige. Of wij of Hij. En toen zei de Vader: dan.....Hij, dan Mijn Eigen Zoon. Uw zaligheid is Mij meer waar dan Mijn Zoon. U heb ik nog meer lief dan dat Ik Mijn Zoon liefheb. Uw zaligheid is Mij Mijn Zoon waard. Liever geef Ik Hem over, dan dat Ik u erin laat blijven.

O liefde Gods oneindig groot, Gij gaat Uw Zoon op Golgotha. 'k Was geestelijk dood maar kan nu zien, dat is door Uw gena.

Die Zijn eniggeboren Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven en heeft ons met Hem alles geschonken. Alles. De hemelse erfenis. Brood en wijn zijn er teken en zegel van. De eeuwige vreugde van het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Eeuwige volle liefde en vreugde. En de Heilige Geest hier en nu. In dit leven in mijn hart en ziel. Keer op keer. Van kracht tot kracht. Voedsel voor pelgrims onderweg. Brood en wijn. Alles: de volle heerlijkheid straks en de hemelse voorsmaken ervan hier en nu. Alles met Hem. In Romeinen 8 staat het letterlijk nog wat sterker: hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken. In de zin van: zeker, absoluut zeker dan zal Hij ons ook alle dingen schenken. Hij kan het Zijn Zoon toch niet aandoen om ons nu niet verder te leiden en thuis te halen. Dan zou Zijn Zoon voor niets geleden hebben, vergeefs Zijn werk gedaan. Dan zou de Vader laten verhongeren die door Zijn Zoon gered is. Dan zou de Vader verstoren die door Zijn Zoon is aangenomen. Onmogelijk! Absoluut zeker: Hij zal ons met Hem ook alle dingen schenken.

O liefde Gods oneindig groot, Gij gaat Uw Zoon op Golgotha. 'k Was geestelijk dood maar kan nu zien, dat is door Uw gena.

Zo groot is de liefde Gods voor ons, die aan de tafel brood en wijn ontvingen als Zijn kinderen. Zo groot is de liefde Gods voor de bruid van Zijn Zoon. En liefde geeft wederliefde. Liefde Gods werkt wederliefde. Wij hebben Hem lief omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. En het meeste kwelt het me dat ik Hem zo weinig liefheb. Dat Zijn liefde voor mij zo eindeloos groter en voller is dan mijn liefde voor Hem. En dat terwijl Zijn liefde voor mij zonder enige grond in mij is, ik daar geen enkele aanleiding toe geef, ik dat in genen dele waard ben, en Hij mijn liefde alleszins waard is en daar alle aanleiding toe geeft. O kon ik U maar liefhebben gelijk Gij mij hebt liefgehad.

Deze liefde Gods is voor de bruid. Voor ons. De verkorenen en gelovigen. Deze liefde is voor de bruid. En ze wordt verkondigd aan een ieder. Ieder mag het horen dat deze liefde is in Zijn Zoon. Deze liefde, die wederliefde wekt. Die levend maakt en levend houdt en eeuwig leven garandeert. Zou u, zou je dit leven dan niet zoeken buiten jezelf in Hem? Echt iets rijkers als dit leven is er niet. Echt, die moet je hebben, dit is alles. Zoek het dan. Smeek, vraag, strijdt. En echt: dit leven vindt je nergens anders dan in Hem. Nergens anders. Niet in je eigen godsdienstigheid, niet in je eigen probeersels of deugden, echt, dit leven vind je alleen in Hem. Zijn liefde stroomt in de prediking door de kerk heen. Als een rivier. O alle gij dorstigen komt tot de wateren. Komt, drinkt en leeft. Smeekt, vraagt en leeft.

God heeft Zijn Eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons alle, Zijn Bruidskerk, overgegeven en ons alles met Hem geschonken. En omdat dat zo is en wordt verzegeld aan de tafel, daarom valt er nog meer te zeggen, te belijden, te roemen. Met het oog op de toekomst. Want in het volgende deel, ontleend aan Romeinen 5, komt twee keer het woord 'zullen' voor. Dus toekomstige tijd. Met het oog op wat nog wacht en komt. Want na het Heilig Avondmaal gaat het leven weer verder. En hoe! Belaagd door de duivel, bestreden van binnen.

2 Gods liefde zal behouden

En dan heeft het gedeelte dat volgt een bepaalde structuur. Daar letten we eerst op. De structuur van: als iemand het éne heeft gedaan, dan zal hij toch zeker het andere doen. Als het éne dan toch zeker het andere. Neem een paar voorbeelden om het even wat voor ons te zien: als je het jongetje dat jou altijd pest in de klas hebt geholpen toen hij met zijn fiets viel, dan zul je toch zeker je beste vriend helpen als hij valt met zijn fiets. Toch?! Als je een wildvreemd iemand die aan de deur komt met een verkoopactie helpt door wat te kopen, dan zul je toch zeker je eigen kind helpen als hij ergens mee aan de deur komt bij je. Toch?! Als je voor iemand iemand je leven hebt gegeven toen hij in een

moddersloot lag om hem eruit te halen, dan zul je hem toch zeker een hand geven als hij schoon en wel je komt bedanken. Toch?!

Zo zegt Romeinen 5, in het Avondmaalformulier, indien God Zijn liefde jegens ons bevestigt toen zij nog zondaars waren, dan zal Hij toch ons behouden nu we gerechtvaardigd zijn. Als het ene, dan toch zeker het andere. Indien God Zijn liefde jegens ons bevestigt in het sterven van Zijn Zoon toen wij nog zondaren waren. Dat laat het Heilig Avondmaal zien. God heeft Zijn liefde bevestigt, waargemaakt, laten blijken, laten schitteren, laten glanzen en stralen doordat Jezus stierf aan het kruis. En dat gebeurde toen wij nog zondaren waren. Puur, geheel en al. Niet anders deden en wilden dan zondigen. Toen wij beladen waren met schuld. Onder de vloek. Zondaren, schuldigen, veroordeelden. Maar toen had God al besloten Zijn Zoon over te geven. En dat heeft Hij ook gedaan toen het erop aankwam: aan het kruis.

Als God dat toen gedaan heeft voor schuldigen, dan zal Hij toch zeker ons behouden nu wij gerechtvaardigd zijn. Nu wij bekleed zijn met Christus' gerechtigheid. En in Hem vlekkeloos en smetteloos zijn. Vrijgesproken, aangenomen. Nu wij gekocht zijn door Zijn Zoon. Eigendom zijn van de Heere Jezus. Toen wij schuldigen, vervloekten waren redde Hij ons door Zijn Zoon te geven, dan zal Hij ons toch zeker behouden nu wij gekochten zijn, eigendom van Zijn Zoon zijn. Dan zal Hij nu toch zeker ons beveiligen als wij voor Zijn rechterstoel staan in het oordeel. Toen wij beladen waren met schuld heeft Hij ons gered, nu wij bekleed zijn met Jezus zal Hij ons toch zeker behouden en beveiligen. Dus dan is onze zaligheid gegarandeerd. Dus dan kan het niet meer zijn dan we in ons sterven toch nog verstoten worden en in het oordeel toch nog verworpen worden. Onmogelijk!

Waarom? Ten diepste hierom: als je kind iemand hebt gered. Hebt gered uit een brandend huis met gevaar van eigen leven. En uw kind komt naar u toe, met de brandwonden in zijn gezicht en op zijn handen en zeg: pa, vader ik heb dit jongetje gered uit het huis dat in brand stond. Kan het dan zijn dat u als vader zegt: geef dat jongetje maar, dan gooi ik het wel in de sloot dat het verdrinkt. Nee! Als de Heere Jezus op de dag van het oordeel komt met een zondaar die Hij heeft gered uit de brand van het verderf. En Hij zegt: Vader, deze heb Ik gered in Uw opdracht, hier is hij. En dat de Vader dan zegt: dan gooi Ik hem nu in de golven van Mijn toorn voor eeuwig. Ik heb hem eerst door U laten redden, en nu zal Ik hem toch nog verwerpen. Daar hoeft je niet bang voor te zijn. Geen moment. Geen ogenblik. Als Hij mij heeft laten redden door het sterven van Zijn Zoon uit het verderf, dan zal Hij mij zeker niet alsnog verwerpen als ik voor Hem sta in het gericht. Dat bestaat niet. Dat is onmogelijk, ondenkbaar. Mijn ingang in de hemel

staat vast. Vaster dan een huis. Eerder zou de kerk morgen instorten dan dat ik niet zalig word. Eerder zullen hemel en aarde vergaan dan dat ik nog verloren zou gaan.

Wie het leven zoekt buiten zichzelf in Jezus Christus, mag het zeggen bij brood en wijn: zo iemand heb ik als mijn Zaligmaker. Zulk één is mijn Liefste. Deze God is onze God. Halleluja. Zo Eén heb ik als Mijn Zaligmaker.

Of: of zegt u: ik heb één woordje meer nodig. Zo Eén heb ik als mijn Zaligmaker nodig. Ik durf niet te zeggen dat ik Hem heb, maar dat ik Hem nodig heb. Iemand Die een schuldige wil hebben, een zondaar wil verzoenen. Iemand Die wil sterven om mij te redden. Iemand Die Zich wil laten overgeven in de greep van vloek, duivel, dood en hel. Iemand Die mij wil redden van de toorn Gods voor het laatste gericht. Zo iemand heb ik nodig. Want anders, anders .... red ik het nooit en zal ik mezelf nooit kunnen redden. Zulk Eén heb ik nodig. Hier is Hij. Op het dienblad van de prediking wordt Hij u aangereikt. Jouw aangereikt. U mag Hem ontvangen, u laten schenken. Uw hand op Hem leggen. U mag vragen: Heere Jezus, neem mijn hand en legt U hem op Uzelf, want ik kan niet, durf niet, al zolang niet.

Of: of zegt u: O nee, ik heb Hem niet. En ik heb Hem ook niet nodig. Is dat de taal van ons hart nog? De taal van ons leven? En je verklaart alles wat God in Jezus deed, overgeven en laten sterven voor onnodig gedoe, nergens voor nodig. Overdreven daden. Aan mij niet besteed. Niet nodig..... Bekeert u, bekeert u waarom zoudt gij sterven?

3 Gods liefde wordt verzekerd

Dan het tweede deel: want indien wij met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon toen wij nog vijanden waren. Want. Ja, het vorige is zo groot. Dat de hemel volkomen zeker is. Dat het niet mogelijk is dat ik nog verloren zal gaan. Dat ik gegarandeerd zal zalig worden en niet meer verloren kan gaan. Dat is zo geweldig, dat het haast niet te geloven is, dat er zoveel tegenin komt en tegenin gebracht kan worden. Ja maar, je verdient het toch helemaal niet. Je weet toch niet wat er nog gebeuren zal met je leven, wat voor enorme beproeving of vervolging er nog komt. Je kunt het toch weer helemaal bederven en gruwelijke zonden gaan doen. Je bent toch zo zwak en wisselvallig en tot hinken en zinken ieder ogenblik gereed. Allemaal waar. En toch, toch zal ik niet verloren gaan, want. Want indien wij met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon toen wij nog vijanden waren.

Vijanden waren. Dat is nog wat dieper dan zondaren zou je kunnen zeggen. Vijanden, dus mensen die Hem niet zochten, integendeel. Maar mensen, zondaren die Hem haatten, liever kwijt dan

rijk waren, eerder aan zichzelf dachten dan aan Hem, liever hun zonden hadden dan Zijn liefde. Toen al had Hij ons lief, is Hij voor ons gestorven. Hij kreeg ons niet lief toen wij Hem zochten, toen wij geloofden, toen wij gingen streden en Bijbel lezen en bidden. Nee, Hij had ons lief toen wij vijand waren. En Hem niet liefhadden, niet zochten, niet smeekten. Maar vijand waren. Is dat Evangelie voor u? Zo'n mens ben ik? Zo diep lig ik verzonken. Zo diep dat het Evangelienet u vangt. Het Evangelienet dat over de bodem van de zee schraapt, dieper kan het niet. Of is dat te min voor u, voor jou, om een vijand genoemd te worden en je zwemt over het Evangelienet heen. In je gedachten dat je zelf al aardig op weg bent en dat God zo'n zoeker als jij bent toch eigenlijk niet kan en mag weigeren. Maar over de bodem sleept God het Evangelienet. Toen wij nog vijanden waren. Toen had Ik u lief en ben Ik voor u gestorven.

En dan die structuur weer: als Hij voor mij stierf toen ik een vijand was, dan zal Hij toch zeker mij behouden nu ik Zijn kind ben. Als Hij me als vijand heeft liefgehad om me te redden, zal me als kind toch zeker liefhebben om mij te behouden en te bewaren in die verlossing. Nu ik als kind toch mag zeggen: ik heb U lief, ik verlang U te dienen en deed ik het maar meer en vuriger. Dan zult U mij nu toch zeker behouden.

En dan de tweede tegenstelling: toen een vijand, nu een kind. Dat was de eerste. En de tweede is: toen redde God mij door de dood van Zijn Zoon. Eénmalig toen en daar op Golgotha. Hoeveel te meer, dan zal Hij mij toch zeker behouden nu Hij leeft. Door Zijn leven. Hier en nu, altijd door. Als Zijn dood mij redde, dan zal toch zeker Zijn leven dat doen. Zijn leven als machthebbende van hemel en aarde. Zijn leven waarin Hij beheer heeft over al de schatten van de hemel. Hij mag eruit nemen en uitdelen aan Zijn Kerk wanneer en zoveel Hij wil. Kracht, troost, hoop, geloof, liefde. Hij heeft er macht over, Hij mag erover beschikken, Hij mag het uitdelen. Altijd maar weer. En behalve Zijn macht is er ook Zijn voorbidding. Daar Hij altijd leeft om voor de Zijnen te bidden. Altijd. Hij ziet de gevaren, Hij weet wat ze nodig hebben. Hij verliest de situatie geen moment uit het oog. Hij bidt voor hen. Zelfs of juist als wij niet bidden. Als ik geen gevaar zie, als ik mezelf overschat, als ik afdwaal, als ik wegloop en wegzwerf, me aan het uitleveren ben aan doodsheid, zonden en dwaasheid. Hij bidt! Als ik niet bidt omdat ik mijn gedachten niet eer ordenen kan, en demantie mijn gebed lamlegt en dichtknijpt. Hij leeft om te bidden. Door Zijn leven zullen wij behouden worden. Zijn leven tot ons heil. Tot ons nut, tot zaligheid. Als Zijn dood was voor onze heil, dan zal Zijn leven het ook zijn. Zeker weten.

Denk maar na: als je iets zo duur hebt gekocht. Niet voor een paar eurocenten, dan denk je later soms: laat maar hoor, doe maar bij het oud papier. En als je het kwijt bent denk je, ik ga er geen dagen naar lopen zoeken ik heb wel wat beters te doen. Dat ligt anders als je iets voor 1000 euro hebt gekocht, een duur parelsnoer. Dat ligt anders als het je auto is die je hebt gekocht. Zo duur gekocht, dat wil je niet kwijt, en laat je je niet ontnemen. Zo duur gekocht: met Zijn leven, Zijn bloed. Zo duur gekocht, dat wil Hij nooit meer kwijt, dat laat Hij Zich niet afnemen. Wie Hij kocht door Zijn dood zal Hij bewaren door Zijn leven, wie Hij kocht met Zijn bloed, zal Hij bewaren met Zijn voorbidding, want zegt art 26 NGB er is niemand op de hemel noch op de aarde die ons liever heeft dan Eigen, Eniggeboren Zoon van God. Er is niemand die ons liever heeft dan Hij. Kijk maar naar brood en wijn. En geloof het: indien Hij ons heeft gekocht met Zijn bloed toen wij nog zondaren/vijanden waren, dan zal Hij ons zeker redden met Zijn leven nu wij Zijn eigendom en kinderen zijn. Wat ligt het vast, wat is het zeker, wat zijn er garanties, wat is het eeuwig, eeuwig veilig.

Daarom zal mijn mond en hart des Heeren lof verkondigen van nu aan tot in der eeuwigheid. Amen